

Miguel Poveda, la gran veu del flamenc actual

Per Jordi Urpí

La presentació del nou disc de Miguel Poveda (Barcelona, 1973), coincidint amb la diada de Sant Jordi i com a clausura del cicle De Cajón!, suposa un regal fantàstic per als amants del flamenc. Perquè no es pot qualificar d'una altra manera la possibilitat de tancar una de les jornades més especials del nostre calendari gaudint, al Palau de la Música, dels intensos temes que configuren aquest recent *ArteSano* (Universal Music, 2012), un treball que, després de projectes més oberts com *Desglaç* (Discmedi, 2005) o *Coplas del querer* (Universal, 2009), significa la confirmació de l'essència flamenca de Poveda, no pas un retorn a un camí que, en realitat, mai no ha abandonat.

ArteSano és, sens dubte, un gran disc realitzat per un artista en estat de gràcia. Són tretze temes en què Miguel Poveda ens ofereix el seu domini d'una gran diversitat d'estils i, a la vegada, es mostra alegre i vital, malgrat que en la buleria "¡Qué disparate!" parli de la crisi que vivim. La seva veu destaca, poderosa i madura, en peces com "El alfarero", "Con-vivencia" o "La ruseñora". No podem oblidar, d'altra banda, el treball dels guitarristes que l'acompanyen, siguin els tres del seu grup habitual (i que seran dalt de l'escenari dilluns) o els que participen en temes aïllats (entre els quals trobem Paco de Lucía, Manolo Sanlúcar, Diego del Morao, Chicuelo o Juan Ramón Caro).

Han passat gairebé dues dècades des que el *cantaor* badaloní s'endugué la Lámpara Minera, el màxim trofeu que atorga el prestigiós concurs del Festival del Cante de las Minas (La Unión, Múrcia). Aquell triomf inesperat, però incontestable, en l'edició de 1993 li va obrir les portes del món professional de la música. Vint anys després, Miguel Poveda manté el seu idil·li amb el flamenc, cada cop més convençut de la feina feta fins ara i que l'ha convertit en un dels protagonistes més destacats de l'escena actual. Fins al punt que és considerat, per la seva capacitat per innovar sense oblidar la millor tradició flamenca, l'hereu d'una figura tan important i majúscula com Enrique Morente.